

доведени въ такова състояние, едногласно реши: да ся ходатайствува дѣто трѣбва за запазването имъ отъ произволно сѣчение и да сѣжли съветътъ въ споразумение за тѣхъ съ Окржжний Сѣветъ и селскитѣ сѣвѣти на поменатитѣ горѣ села за запазването имъ, тъй щото за напрѣдъ тѣзи бранища да станжтъ изворъ за прихидъ на едно вишие окржжно училище, а не плячка на частни хора“.

Севлиево е заградено отъ изтокъ и северъ съ рѣката Росица. На южната и западна страна при освободението сѣществуваха „хендецитѣ“ — широки двадететѣ метра, дълбоки десетина и дълги около километъръ и половина. Тѣзи хендеци сѣ заграждали градътъ отъ юго-западъ, отъ гробищата до Коруджа дере — казармитѣ, и при опасностъ отъ неприятеля сѣ били наводявани съ пускане вода. За влизането въ града по тѣхъ е имало три подвижни моста, които водятъ пѣтя къмъ югъ и западъ и се казватъ: „Кормяанската порта“ отъ западъ, „Балканската порта“ отъ югъ и „Троянската порта“ отъ югозападъ. При тѣхъ е имало постройка като кула за стражата, която пази градътъ, нападанъ често отъ даалици, кърджали, делибаша и други такива орди за ограбване.

Въ турско време Севлиево е имало следнитѣ по главни улици, по които се намирали дюкянитѣ: Главна, Чадърдийска, Корменска, Батошевска, Богатовска, Попска, Абаджийска, Алашка, Касапска, Пазарска, Кушлева, Сабунлама, Гьолъ, Маринова, Карамаждракова, Зурева, Плачковска, Кардайска, Гр. гробища, Тур. гробища и Салханска. Този списъкъ е взетъ отъ единъ протоколъ на общинския сѣветъ въ Севлиево следъ освободението по случай опредѣляне числото на кръчмитѣ и имената на кръчмаритѣ.

Наименованието на градъ Севлиево До сега нѣмаме положителни данни отъ гдѣ произхожда името Севлиево. Въ по стари книги името на този градъ различно се е пишело. Хаджъ Стоянъ презъ 1824 година пише „Селвѣйскѣ“, Константинъ Фотиновъ отъ 1842 г. пише „Сивлѣво“, П. Р. Славейковъ презъ 1846 г. „Сивлѣво“, Хаджи Ангелъ презъ 1857 г. „Севлѣво“, Попъ Ненчо презъ 1864 г. „Севлѣво“. Писало се и още Сивлиову. Сивлиово, Севлѣово, Совлѣво, Сивлиуву и пр. По турски се наричало „Селви“.

Старитѣ хора твърдятъ, че названието на града иде отъ името на брястоветѣ (кавацитѣ), по турски наричани „Селвиачи“, които сѣ расли край Севлиево. Такова голѣмо дебело дърво до освободението имаше на изтокъ отъ стария мостъ на р. Росица, при бейската воденица на жгъла на шосето за Търново и Габрово. Думата „Селви“ отговаря на персийската дума Servi и е име на кипарисово дърво. Отказватъ нѣкой да приематъ, че въ Севлиево сѣ вирѣяли такива дървета. Но нека се има предъ видъ, че нашия исторически иконостаъ